Lietas Nr. C07079112
Lietas arhīva Nr. CA-0040-14/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2014.gada 21.janvārī

Zemgales apgabaltiesa

šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Belicka,

tiesneši S.Maršāne, I.Skudra

ar tiesas sēdes sekretāri J.Zitāni

piedaloties apelācijas sūdzības iesniedzējas pārstāvei zvērinātai advokātei D.Saulīte

izskatīja atklātā apelācijas instances tiesas sēdē civillietu SIA „/nosaukums/" prasībā pret /pers. C/ par dzīvojamās telpas īres līguma laušanu, izlikšanu no dzīvokļa bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, īres un komunālo pakalpojumu maksas parāda un kavējuma naudas piedziņu, kas ierosināta sakarā ar SIA „/nosaukums/" apelācijas sūdzību par Aizkraukles rajona tiesas 2013.gada 17.jūnija spriedumu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

2012.gada 21.decembrī SIA /nosaukums/ Aizkraukles rajona tiesā cēlusi prasību pret /pers. C/ par dzīvojamās telpas īres līguma laušanu, izlikšanu no dzīvokļa bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas un īres un komunālo maksājumu parāda piedziņu. Prasītājs norādījis, ka 1994.gada 14.decembrī ar /pers. C/ noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums Nr.502, nodrošinot atbildētājam iespēju lietot dzīvojamās telpas /adrese/ un izmantot pakalpojumus, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu. Noslēgtais līgums noteicis īrnieka pienākumu savlaicīgi veikt īres un komunālo pakalpojumu maksājumus. Atbildētājs šo ar līgumu uzlikto pienākumu nav pildījis, līdz ar to par laika periodu no 2007.gada oktobra līdz 2012.gada novembrim sakrājies parāds. Atbildētājs vairākkārt rakstiski brīdināts, pēdējo reizi 2012.gada 18.septembrī. Prasītājs lūdzis tiesu izbeigt 1994.gada 14.decembrī a r /pers. C/ noslēgto Dzīvojamās telpas īres līgumu Nr.502, izlikt atbildētāju no dzīvokļa /adrese/ar visām viņam piederošām mantām bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas; piedzīt no /pers. C/ par labu prasītājam dzīvojamās telpas īres un komunālo pakalpojumu parādu un kavējuma naudu Ls 3411,50 par laika periodu no 2007.gada oktobra līdz 2012.gada novembrim ieskaitot; piedzīt no atbildētāja visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus.

2013.gada 8.maijā prasītāja samazinājusi prasības apmēru prasības daļā par parāda piedziņu, norādījusi, ka lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam dzīvojamās telpas īres un komunālo pakalpojumu parādu un kavējuma naudu Ls 3041,24 par laika periodu no 2008.gada decembra līdz 2012.gada decembrim (lietas 59.lapa).

Ar Aizkraukles rajona tiesas 2013.gada 17.jūnija spriedumu SIA „/nosaukums/" prasība pret /pers. C/ par dzīvojamās telpas īres līguma laušanu, izlikšanu no dzīvokļa īpašuma bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, īres un komunālo pakalpojumu maksas parāda un kavējuma naudas piedziņu noraidīta pilnībā.

Tiesa secinājusi, ka lietā nav iegūti pierādījumi, ka dzīvokļa īpašums /adrese/ir Pļaviņu pašvaldības īpašumā.

Tiesa konstatējusi, ka 2013.gada 22.aprīļa pārrēķinā par atbildētāja parādu norādītas tikai kopējās parāda summas pa pozīcijām, bet tajā nav aprēķina par laika periodu no 2008.gada decembra līdz 2012.gada decembrim, līdz ar to pēc minētā pārrēķina nevar konstatēt, kāda ir ikmēneša maksa par īri un sniegtajiem pakalpojumiem un pēc kādiem tarifiem prasītāja veikusi pārrēķinu. Ar minēto pārrēķinu pierādīts, ka pārrēķins veikts, izslēdzot no piedzenamās parāda summas atbildētājam piespriesto, bet nesamaksāto parādu pēc 2009.gada 4.februāra tiesas sprieduma Nr.C07090908 par laika periodu līdz 2008.gada 1.decembrim.

No Tiesu informatīvajā sistēmā pieejamās informācijas tiesa secinājusi, ka ar 2009.gada 4.februāra Aizkraukles rajona tiesas spriedumu lietā Nr.C07090908 no atbildētāja par labu prasītājai piedzīts dzīvojamās telpas īres un komunālo pakalpojumu maksas parāds par laika periodu līdz 2008.gada 1.decembrim Ls 386,33, līgumsods Ls 99,85, valsts nodeva Ls 72,93 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,09, kopā Ls 562,20 apmērā, spriedums stājies spēkā, par to izsniegts izpildu raksts, kas nodots izpildei.

Tiesa secinājusi, ka prasītājas pārstāves paskaidrojumos norādītais, ka pamatparāds aprēķināts par laika periodu no 2008.gada decembra līdz 2012.gada decembrim ieskaitot, un aprēķinā perioda sākumā uz 2008.gada 1.decembri uzrādītais parāds Ls 386,33 apmērā ir ar 2009.gada 4.februāra Aizkraukles rajona tiesas spriedumu civillietā Nr.C07090908 no atbildētāja piespriestā parāda summa, kas tiekot atņemta no kopējās parāda summas Ls 3571,07 un netiekot lūgta atkārtoti piedzīt, neatbilst 2013.gada 8.aprīļa parāda aprēķinā par komunālajiem pakalpojumiem un maksājumiem par laika periodu no 2008.gada decembra līdz 2012.gada decembrim un 2012.gada 1.novembra kavējuma naudas aprēķinā norādītajam, jo kavējuma nauda tiek aprēķināta par visu piedzenamo parāda summu (arī ar iepriekšējo tiesas spriedumu piedzīto parādu) pilnā apmērā, bez tam, sākot no 2007.gada oktobra, tātad par laika periodu, par kuru prasība pret atbildētāju nav celta.

Ņemot vērā, ka 2008.gada 26.augustā Aizkraukles rajona tiesa apmierinājusi prasītājas prasību par parāda piedziņu par laika periodu līdz 2008.gada 1.decembrim, un tiesas izdotais izpildu raksts nodots izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam**,** tiesa atzinusi, ka 2012.gada 21.decembrī celtās prasības parāda aprēķinā nav iekļaujama piespriestā un nepiedzītā īres un komunālo pakalpojumu maksājumu parāda summa Ls 386,33 apmērā, kā arī aprēķinā nav iekļaujama kavējuma nauda par laika periodu no 2007.gada oktobra līdz 2008.gada decembrim, kas jau ir piespriesta ar tiesas nolēmumu, un, kā norādīts prasības pieteikumā, kopā ar kavējuma naudu līdz 2012.gada oktobrim sastāda Ls 1386,68.

Tiesa konstatējusi, ka tādējādi prasītāja ir rīkojusies pretlikumīgi, atkārtoti apliekot ar kavējuma naudu ar tiesas spriedumu piespriestu parāda un kavējuma naudas summu.

Tiesa atzinusi, ka atbildētāja pienākumu veikt īres un komunālo pakalpojumu maksājumus nosaka 1994.gada 14.decembra dzīvojamās telpas īres līguma Nr.502 noteikumi, saskaņā ar kuriem īres maksa maksājama saskaņā ar Pļaviņu pilsētas domes lēmumu par katru kārtējo mēnesi līdz mēneša 29.datumam (līguma 2.1.punkts), taču lietas materiāliem nav pievienots Pļaviņu pilsētas domes lēmums, saskaņā ar kuru noteikta pašvaldībai piederošo dzīvojamo telpu īres maksa, kas norādīts īres līgumā.

No prasītājas pārstāves paskaidrojumiem tiesas sēdē un lietas materiāliem tiesa secinājusi, ka izīrētājs un īrnieks, noslēdzot 1994.gada 14.decembra dzīvojamās telpas īres līgumu Nr.502, nav rakstveidā vienojušies par konkrētu dzīvojamās telpas īres maksu, tā nav noteikta ar konkrētu Pļaviņu pilsētas domes lēmumu par īres maksu pašvaldībai piederošos dzīvokļos, kā to nosaka likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{1} panta noteikumi. Minētā līguma sadaļā par līgumā izdarītiem grozījumiem par maksājumu apmēru un maksāšanas kārtību nav izdarīti arī ieraksti par grozījumiem.

No prasītājas pārstāves paskaidrojumiem tiesas sēdē tiesa secinājusi, ka atbildētājs ir parādā īres maksu, ko prasītāja aprēķinājusi saskaņā ar 2008.gada 27.novembra un 2009.gada 28.maija Pļaviņu pilsētas domes lēmumiem par dzīvojamo māju uzturēšanas un apsaimniekošanas tarifiem, ar kuriem dome apstiprinājusi dzīvojamo māju uzturēšanas un apsaimniekošanas tarifu Pļaviņu pilsētā: Ls 0,31/kvm mēnesī, kas stājās spēkā 2009.gada 1.jūnijā, 2009.gada 28.maijā tarifu grozot un nosakot Ls 0,30/kvm mēnesī, kas stājas spēkā 2009.gada 1.jūnijā, kas neatbilst likuma „Par dzīvojamo telpu īri" jēgai.

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa secinājusi, ka prasītāja, pamatojot prasību ar 2008.gada 27.novembra u n 2009.gada 28.maija Pļaviņu pilsētas domes lēmumiem par dzīvojamo māju uzturēšanas un apsaimniekošanas tarifiem, kas pieņemti un apstiprināti, pamatojoties uz prasītājas iesniegumu domei par prasītājas darba algas un dzīvojamo māju apsaimniekošanas izmaksas palielināšanu, ir ignorējusi likumā „Par dzīvojamo telpu īri" noteikto dzīvojamās telpas īres līguma civiltiesisko raksturu, līguma būtiskās sastāvdaļas un īres maksas noteikšanas kārtību pašvaldībai piederošās dzīvojamās telpās.

Tiesa atzinusi, ka lietā nav iesniegti pierādījumi par īres maksas apmēru, līdz ar to prasītāja nav pamatojusi prasību attiecībā uz īres parāda apmēru, bez tam tajā iekļāvusi jau piespriestu un daļēji piedzītu parādu, to atkārtoti apliekot ar līgumsodu, līdz ar to, prasība par īres maksas parāda piedziņu no atbildētāja ir noraidāma.

Izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus un prasītājas pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē tiesa atzinusi, ka prasītāja piemērojusi atbildētāja īrētajam dzīvoklim vispārējos apkures tarifus kā par pilnā apmērā sniegtu pakalpojumu, neņemot vērā apstākli, ka atbildētāja dzīvoklī nav sildelementu. Līdz ar to tiesa atzinusi, ka prasība par apkures parāda piedziņu Ls 538,25 apmērā kā par pilnā apmērā sniegtu pakalpojumu nav pamatota un ir noraidāma.

No prasītājas sagatavotā aprēķina tiesa secinājusi, ka kopējā no atbildētāja piedzenamā kavējuma nauda Ls 1386,69 ir aprēķināta par laika periodu, sākot no 2007.gada oktobra līdz 2012.gada oktobrim, kas neatbilst laika periodam, par kuru celta prasība par īres un komunālo pakalpojumu parāda piedziņu, līdz ar to kavējuma naudas piedziņa no atbildētāja Ls 1386,69 apmērā ir noraidāma kā nepamatota.

Tiesa konstatējusi, ka ar lietai pievienoto 2011.gada 1.augusta SIA „/nosaukums/" valdes locekles vienpersonisku rīkojumu Nr.1-2/91 par kavējuma naudas aprēķinu, sakarā ar ekonomisko situāciju valstī, ar kuru uzdots ar 2011.gada 1.augustu veikt kavējuma naudas aprēķinu par katru nokavēto dienu 0,1% apmērā no parāda summas, sabiedrības valdes locekle pārkāpusi sabiedrības statūtos noteiktās valdes locekļa pilnvaras un nav ievērojusi likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 13.panta pirmajā daļā noteikto, ka dzīvojamās telpas īres līguma nosacījumus var grozīt, īrniekam un izīrētājam rakstveidā vienojoties.

Tiesa, atsaucoties uz 2010.gada 28.septembra MK noteikumiem Nr.916 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība" 7.nodaļas Pārvaldes dokumenti 69.punktu, atzinusi, ka lietas materiāliem pievienotie SIA „/nosaukums/" valdes locekļa rīkojumi par pakalpojumu tarifiem nav atzīstami par prasības par īres un komunālo pakalpojumu maksas un kavējuma naudas apmēra pamatojumu.

Spriedumā secināts, ka prasības pieteikumā nav nevienas atsauces uz prasības pieteikumam pievienotajiem Sabiedrisko pakalpojumu regulatora apstiprinātajiem maksājumu tarifiem, maksājumu apmērs par sniegtajiem pakalpojumiem nav atšifrēts parādu aprēķinos, tie ir nepārskatāmi, neatspoguļo maksājumu apmēru pa pozīcijām, un nav saprotama maksājumu summas aprēķināšanas kārtība atbilstoši attiecīgajā laika periodā spēkā esošajam pakalpojumu tarifam, līdz ar to nav iespējams konstatēt aprēķinu pamatotība.

No lietai pievienotā 2012.gada 18.septembra SIA „/nosaukums/" brīdinājuma Nr.5-27/146 tiesa konstatējusi, ka prasītāja sagatavojusi atbildētājam brīdinājumu par prasības celšanu par dzīvojamās telpas īres līguma laušanu un parāda piedziņu, kurā kļūdaini norādījusi, ka atbildētājs ir parādā arī par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu, kā arī par saņemtajiem pakalpojumiem un īri Ls 3388,73 apmērā, bet nav pievienoti un tiesas sēdē netika gūti pierādījumi, ka minētais brīdinājums atbildētājam ir izsniegts.

Tiesa secinājusi, ka prasītāja nav ievērojusi likuma „Par dzīvojamo telpu īri" noteikto par brīdinājuma izsniegšanas kārtību un prasības celšanas termiņu.

Ņemot vērā to, ka atbildētājam piešķirts trūcīgas personas statuss, ievērojot likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 9.punktā noteikto, Latvijas Republikas Satversmē noteikto par cilvēka pamattiesībām uz sociālo nodrošinājumu, tiesa secinājusi, ka pašvaldības uzņēmums, piesakot un uzturot tiesā prasījumu bez pienācīgas argumentācijas un bez pierādījumiem, ir darbojusies pretēji iedzīvotāju interesēm.

Tiesa atzinusi, ka pašvaldības uzņēmuma prasība par dzīvojamās telpas īres līguma laušanu, par atbildētāja izlikšanu no dzīvokļa bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas, kā arī par īres un komunālo pakalpojumiem maksas parāda piedziņu ir noraidāma kā nepierādīta.

SIA „/nosaukums/" par minēto spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, uzskatot, ka tiesa lietu skatījusi nelikumīgā sastāvā, jo izskatījusi tiesnese, kas dzīvo teritorijā, kurā prasītāja nodrošina komunālos un apsaimniekošanas pakalpojumus un kurai pašai attiecībā pret prasītāju ir izveidojušās parādsaistības un iespējama prasības tiesvedība.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Civilprocesa likuma 19.panta pirmās daļas 4.punktu un uzskata, ka norādītie apstākļi rada pamatotas šaubas par tiesneša objektivitāti šajā lietā.

Uzskata, ka tiesnesei tiesisku un ētisku apsvērumu dēļ bija pienākums sevi atstatīt no lietas izskatīšanas.

Uzskata Aizkraukles rajona tiesas spriedumu par nepamatotu, jo tiesas secinājumi ir pretrunīgi, satur atsauces uz normatīvajiem aktiem, kuri nav attiecināmi uz izskatāmo tiesisko situāciju.

Norāda, ka, lai gan atbildētājs ir atzinis prasību daļā par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu, īres un komunālo maksājumu piedziņu, tiesa atzinusi, ka arī par šiem prasījumiem ir strīds, un analizējusi pierādījumus.

Uzskata, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 104.pantu pušu paskaidrojumi, proti, prasītāja pārstāves paskaidrojumi, ka īres maksa noteikta atbilstoši Pļaviņu pilsētas domes lēmumiem, atzīstami par pierādījumiem, bet tos tiesa nav vērtējusi, noraidot prasību.

Uzskata par nepamatotu prasības noraidīšanu daļā par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu un īrnieka izlikšanu bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, jo itkā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētājam izsniegts brīdinājums. No sprieduma izriet, ka atbildētājam nav uzdots jautājums, vai viņš ir saņēmis brīdinājumu. Uzskata, ka Aizkraukles rajona tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 93.panta ceturtās daļas nosacījumus.

Lūdz atcelt Aizkraukles rajona tiesas 2013.gada 17.jūnija spriedumu, nodot lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

Apelācijas sūdzība pamatota ar Civilprocesa likuma 427.panta pirmās daļas 1.punktu.

Atbildētājs /pers.C/tiesas sēdē nav ieradies, par neierašanās iemesliem nav ziņojis.

Ņemot vērā to, ka pusēm par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots savlaicīgi un pienācīgā kārtā, tiesa atzīst, ka lietas izskatīšanas atlikšanai nav pamata un ir iespējams lietu skatīt bez atbildētāja piedalīšanās tiesas sēdē.

Apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējas SIA„/nosaukums/ pārstāve zvērināta advokāte D.Saulīte. apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem.

MOTĪVU DAĻA

Tiesa, noklausījusies apelācijas sūdzības iesniedzējas pārstāves paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts sūdzībā.

No prasītājas SIA „/nosaukums/i" apelācijas sūdzības (lietas 87.-88.lapa) izriet, ka prasītāja Aizkraukles rajona tiesas 2013.gada

17.jūnija spriedumu ir pārsūdzējusi pilnā apmērā.

Atbildētājs pirmās instances tiesas spriedumu nav pārsūdzējis.

Lietā nav strīda par to, ka 1994.gada 14.decembrī ar /pers. C/ noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums Nr.502, nodrošinot atbildētājam iespēju lietot dzīvojamās telpas /adrese/ un izmantot pakalpojumus, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (lietas 9.-12.lapa).

Saskaņā ar īres līguma 2.punktu (lietas 10.lapa) īrnieka pienākums ir savlaicīgi veikt īres un komunālo pakalpojumu maksājumus.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs šo ar līgumu uzlikto pienākumu nav pildījis, un par laika periodu no 2008.gada decembra līdz 2012.gada decembrim uzkrāts dzīvojamās telpas īres un komunālo pakalpojumu parāds 2354,21 euro apmērā (1654,55 lati) (lietas 59.lapa).

Atbildētājs pirmās instances tiesas sēdē prasību par dzīvojamās telpas īres un komunālo pakalpojumu parāda piedziņu prasītajā apmērā atzinis pilnībā un par prasības atzīšanu parakstījies pielikumā pie tiesas sēdes protokola (lietas 67.lapa).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka, ņemot vērā, ka par prasību daļā par dzīvojamās telpas īres un komunālo pakalpojumu parāda piedziņu nav strīda, atbildētājs prasību šajā daļā atzinis pilnībā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.panta piekto daļu sprieduma motīvu daļā iekļaujama tikai norāde uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka prasība daļā par dzīvojamās telpas īres un komunālo pakalpojumu parāda piedziņu par laika periodu no 2008.gada decembra līdz 2012.gada decembrim EUR 2354,21 (1654,55 lati) apmērā ir apmierināma, ievērojot 1994.gada 14.decembrī noslēgtā dzīvojamās telpas īres līguma Nr.502 2.punktu un saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11., $11.^{1}$, $11.^{3}$ un 12.pantu.

Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētāja kavējuma naudu 1973,08 *euro* (Ls 1386,69), kas ir aprēķināta par laika periodu līdz 2012.gada decembrim.

Dzīvojamās telpas īres līguma 2.4.punktā paredzēta soda nauda par īres un komunālo pakalpojumu maksājumu kavējumu – 0,1% no mēneša maksājumu summas par katru nokavēto dienu (lietas 11.lapa).

Līgumsods saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu ir pametums, ko kāds uzņēmies ciest sakarā ar savu saistību, ja viņš šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi (likuma redakcijā, kas bija spēkā īres līguma noslēgšanas brīdī). No minētās tiesību normas izriet, ka līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu par vispārēju principu atzīstams soda samērīguma princips.

Judikatūrā, kas izveidojusies ar Senāta 2004.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr. SKC- 441, 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-48, 2007.gada 20.jūnija lēmumu lietā Nr. SPC-43, 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr. SKC-212, 2010.gada 21.aprīļa spriedumu lietā Nr. SKC-113, 2011.gada 12.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC- 25, atzīts, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem un ka nepieciešams vērtēt līgumsoda taisnīgumu un samērīgumu ar pieļautā pārkāpuma smagumu, kā arī ņemot vērā citus apstākļus.

Apelācijas instances tiesa, izvērtējusi prasītā līgumsoda, kas prasībā nosaukta par kavējuma naudu, summu atzīst, ka tā ir nesamērīga. Līgumsods sasniedz 84% no parāda summas un atbildētājam kā saistību pārkāpējam rada ekonomiski smagas sekas, īpaši ņemot vērā, ka atbildētājs ir trūcīga persona (lietas 66.lapa), bet prasītājai – nesamērīga labuma gūšanu, un pielīgtajam līgumsodam ir izteikti sodošs raksturs.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pie šādiem apstākļiem prasītās kavējuma naudas apmērs ir samazināms, un tas nosakāms 10% apmērā no pamatparāda summas – 235,42 *euro* un šādā apmērā piedzenams no atbildētāja. Prasība daļā par kavējuma naudas EUR 1737,66 piedziņu ir noraidāma.

Prasītājs lūdzis tiesu izbeigt 1994.gada 14.decembrī ar /pers. C/ noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu Nr.502, izlikt atbildētāju no dzīvokļa /adrese/ ar visām viņam piederošām mantām bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas.

Likuma "Par dzīvojamo telpu īri" $28.^{2}$ pants paredz, ka izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas gadījumā, ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā par pamatpakalpojumiem, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja izmantot pamatpakalpojumus saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīvajiem aktiem. Izīrētājam pirms prasības celšanas tiesā īrnieks vismaz mēnesi iepriekš rakstveidā jābrīdina par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu.

No prasītāja 2013.gada 22.aprīlī iesniegtā aprēķina redzams, ka uz 2012.gada decembri atbildētāja parāds par īri un komunālajiem pakalpojumiem bija sasniedzis 2354,21 euro un minētais parāds ievērojami pārsniedz triju mēnešu maksājumu summu (lietas 57.-59.lapa). No parāda aprēķina redzams, ka kopš 2012.gada marta nav veikti maksājumi par īri un komunālajiem pakalpojumiem, ko atbildētājs nav apstrīdējis.

Prasītājs iesniedzis tiesā 2012.gada 18.septembra SIA „/nosaukums/" brīdinājuma Nr.5-27/146 kopiju, no kuras redzams, ka prasītāja sagatavojusi atbildētājam brīdinājumu par prasības celšanu par dzīvojamās telpas īres līguma laušanu un parāda piedziņu.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka minētais brīdinājums atbildētājam ir izsniegts vai nosūtīts.

Atkārtoti brīdinājumu par dzīvojamās telpas īres līguma laušanu un parāda piedziņu prasītāja sagatavojusi 2013.gada 8.aprīlī, jau pēc prasības celšanas tiesā, kas izsniegts atbildētājam, ko apliecina atbildētāja paraksts uz brīdinājuma. Atzīme par brīdinājuma saņemšanas datumu uz brīdinājuma nav izdarīta *(lietas 54.lapa).*

Pirmās instances tiesa pareizi atsaukusies uz juridiskajā doktrīnā norādīto, ka brīdinājums jāizsniedz vismaz vienu mēnesi pirms prasības celšanas tiesā, tādēļ prasība par īres līguma izbeigšanu, kas iesniegta tiesā, kad vēl nav iestājies mēneša termiņš pēc brīdinājuma saņemšanas, ir bezpriekšmetisks (priekšlaicīga) un tāpēc noraidāma *(sk. R.Krauze. Par dzīvojamo telpu īri. Likums ar komentāriem. Ceturtais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 149.lpp.).*

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka prasītāja nav ievērojusi likuma „Par dzīvojamo telpu īri" noteikto par brīdinājuma izsniegšanas kārtību un prasības celšanas termiņu, līdz ar to prasība daļā par dzīvojamās telpas īres līguma, kas noslēgts ar /pers. C/, laušanu, izlikšanu no dzīvokļa īpašuma bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas ir noraidāma.

SIA „/nosaukums/" apelācijas sūdzībā norādījusi, ka pirmās instances tiesa lietu skatījusi nelikumīgā sastāvā, jo lietu izskatījusi tiesnese, kas dzīvo teritorijā, kurā prasītāja nodrošina komunālos un apsaimniekošanas pakalpojumus un kurai pašai attiecībā pret prasītāju ir izveidojušās parādsaistības un iespējama prasības tiesvedība un saskaņā ar Civilprocesa likuma 19.panta pirmās daļas 4.punktu tiesnesei tiesisku un ētisku apsvērumu dēļ bija pienākums sevi atstatīt no lietas izskatīšanas.

Apelācijas instances tiesa nepiekrīt prasītāja argumentam apelācijas sūdzībā, ka pirmās instances tiesa lietu izskatījusi nelikumīgā sastāvā. Prasītāja pārstāve piedalījās lietas izskatīšanā pirmās instances tiesas sēdēs un, kā redzams no tiesas sēdes protokoliem, nav izmantojusi ar Civilprocesa likuma 19.panta pirmās daļas 4.punktu un ceturto daļu noteiktās tiesības pieteikt tiesnesei noraidījumu (lietas 56., 70.lapa), kaut gan viņai par apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem – tiesneses parādsaistībām bija zināms jau pirms prasības iesniegšanas tiesā. Jautājums par tiesneses parādsaistībām pret prasītāju ir izskatīts Tiesnešu ētikas komisijā un 2013.gada 11.oktobra lēmumā (*http://tiesas.lv/tiesnesu-etikas-komisijas-sedes*) atzīts, ka tiesneses rīcībā netiek konstatēts ētikas normu pārkāpums. Lēmumā arī norādīts, ka tiesnese par parādu uzzināja darba vietā no lietām pievienotajām prasītāja apelācijas un kasācijas sūdzībām, un parāds tika samaksāts nekavējoties nākamajā dienā. Līdz ar minēto apelācijas instances tiesa atzīst, ka apelācijas sūdzībā izteiktie iebildumi par lietas izskatīšanu nelikumīgā sastāvā nav pamatoti.

Pirmās instances tiesa, izskatot lietu prasības daļā par parāda piedziņu, nav ņēmusi vērā, ka prasība šajā daļā tika atzīta pilnībā un lietā nepastāvēja strīds par parāda apmēru un atbildētāja pienākumu norēķināties par īri un komunālajiem pakalpojumiem, līdz ar to tiesa prasību šajā daļā noraidījusi nepamatoti.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Aizkraukles rajona tiesa pareizi piemērojusi tiesību normas saistībā ar konkrētiem lietas apstākļiem un pamatoti atzinusi, ka prasība daļā par dzīvojamās telpas īres līguma laušanu un atbildētāja izlikšanu ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta. Ceļot prasību, prasītājs samaksājis valsts nodevu Ls 212,32 (lietas 7.lapa) un arī samaksājis valsts nodevu par apelācijas sūdzību Ls 210,29 (lietas 89.lapa). Prasības apmierinātā daļa 2589,62 euro ir 53,35% no prasības summas, līdz ar to no atbildētāja prasītāja labā piedzenama valsts nodeva 53,35% no samaksātās valsts nodevas, tas ir 320,80 euro.

Prasītājs samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus – izdevumus, kas saistīti ar prasības pieteikuma un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu Ls4,86 (lietas 2.lapa). Minētie tiesas izdevumi 6,92 euro apmērā piedzenami no atbildētāja par labu prasītājam atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai.

No atbildētāja /pers. C/ valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,20 euro (lietas 110., 117.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu atbildētājam nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. - 434.pantu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

SIA „/nosaukums/" prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „/nosaukums/", vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, dzīvojamās telpas īres maksas un komunālo pakalpojumu maksas parādu par laika periodu no 2008.gada decembra līdz 2012.gada decembrim EUR 2354,21, kavējuma naudu par laika periodu no 2008.gada decembra līdz 2012.gada decembrim EUR 235,42, valsts nodevu EUR 320,80, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,92.

Piedzīt no atbildētāja /pers. C/, /personas kods/ valsts ienākumos tiesas izdevumus – ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,20 (seši *euro* 20 centi).

Noteikt atbildētājam termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noraidīt prasību daļā par dzīvojamās telpas īres līguma, kas noslēgts ar /pers. C/, laušanu, izlikšanu no dzīvokļa īpašuma bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas un daļā par nokavējuma naudas EUR 1737,66 piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā LR Augstākās Tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā paredzētajos gadījumos trīsdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā un iemaksājot drošības naudu 284,57 *euro* apmērā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 6.februārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Belicka

Tiesneši I.Skudra

S.Maršāne